

Detaliu pictură interioară

Copyright © Fundația „Cuvântul care zidește”

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
 Autoritatea de Management pentru Programul
 Operațional Regional
 Strada Apolodor Nr. 17, sector 5, București
 Telefon: 0372 111 409
 E-mail: info@mdrap.ro
 www.mdrap.ro
 www.info regio.ro

Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
 Organismul Intermediar pentru Turism
 Bd. Dinicu Golescu Nr.38, sector 1, București
 Telefon: 0372 144 000
 Fax: 0372 144 001

Beneficiar proiect
 Fundația „Cuvântul care zidește”
 Str. Mitropolit Firmilian nr.3, Craiova, Dolj, Cod Poștal
 200381
 Tel. fix: 0251/53.27.28 Tel. mobil: 0756.196.607 Fax:
 0251/53.27.28
 E-mail: m_pasmangia@yahoo.com

Material gratuit
 www.monument-istoric.ro

Investim în viitorul tău!
 Proiect selectat în cadrul Programul Operațional și co-finanțat de
 Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

*Turismul cultural religios din județele Vâlcea și Olt -
 oportunitate de promovare a identității naționale și a
 valorilor patrimoniului național”*

Fundația „Cuvântul care zidește”

Aprilie 2013

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod
 obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene
 sau a Guvernului României

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
 ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

Vedere Sud-Vest

Mănăstirea Căluuiu
 mănăstire de călugări, viață de obște
 monument istoric, județul Olt

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

www.info regio.ro

Detaliu pictură interioară

Mănăstirea Căluș, cu hramul Sfântul Nicolae, este situată pe malul Oltețului, în apropiere de Craiova, în satul Căluș, la 20 de km de Slatina. Prima atestare documentară a mănăstirii face referire la lucrările de zidire, începute în anul 1515, în timpul domniei Voievodului Neagoe Basarab (1512-1521), ctitori fiind Vlad Banul (bunicul celor trei frați Buzești), Dumitru Pîrcălabul și Balica Spătarul. Din cauza luptelor cu poporul otoman și a pribegiei spre Transilvania a neamului Buzeștilor, mănăstirea a fost lăsată în pustiire o vreme îndelungată. Lucrările de zidire au fost reluate către sfârșitul secolului al XVI-lea de către frații Buzești, finalizându-se la 8 iunie 1588, după cum reiese din pisania dăltuită în piatră.

Meșterii care au lucrat la finalizarea mănăstirii au fost aduși special din Transilvania, motiv pentru care în numeroase izvoare istorice este trecut că fiind „operă nemțească”. Mănăstirea a fost înconjurată de ziduri groase de apărare, iar pentru călugări au fost zidite chilii. În incinta mănăstirii existau și o trapeză, o jimblărie și două cuptoare mari de pâine. Au fost construite, de asemenea, case pentru musafiri în partea dinspre miazăzi.

Acces ansamblu

Potrivit unei legende, Mihai Viteazul (1593-1601), domnul primei uniri a tuturor românilor într-o singură țară, s-ar fi oprit odată în aceste locuri, iar calul său bătând pământul cu copita, a țâșnit un izvor de apă la care i-au zis Călușețul. Voievodul, împreună cu sfinției săi, au hotărât să zidească aici o mănăstire, numind-o Căluș.

Altă legendă spune că, luând călugării greci în stăpânire această frumoasă mănăstire, își manifestau mulțumirea repetând mereu cuvântul „kalos”, adică „frumos”, de unde ar fi rezultat denumirea „Căluș”. Desigur, acestea sunt creații frumoase ale imaginației populare, însă, după cum demonstrează specialiștii în etimologia toponimiei românești, cuvântul „căluș” este de origine pecenego-cumană, urmând a se descoperi adevărul înțeles.

Vedere interioară Naos

Ca toate ctitoriile voievodale sau boierești și Mănăstirea Căluș a fost înzestrată cu valoroase obiecte de cult ca icoane, cruci, sfinte vase, veșminte și cărți de slujbă, dar au dispărut din cauza vicisitudinilor prin care a trecut ctitoria Buzeștilor de-a lungul secolelor. Dintre donațiile făcute către mănăstire, în prezent, se mai păstrează doar icoanele catapetesmei și pomelnicul-triptic din 1825, precum și clopotele donate bisericii în 1588 de Radu Buzescu.

Mănăstirea Căluș a fost caracterizată de o vie activitate culturală. Într-o însemnare din 1791 pe o carte de slujbă este confirmat faptul că aici se învăța carte. Inițial, la mănăstire viețuiau călugări de origine greacă, urmași mai târziu de călugări români și apoi de maici, până în 1986 când au revenit călugării, care au reparat mănăstirea și au construit o biserică nouă, de mari proporții, în afara incintei vechi și au restaurat, în anul 2008, biserica veche.